Anul al 68-lea

4 PAGINI 4 LEI

P Nr. 205 Duminică 2 Septembrie 1951

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Ad-ţiei Poştelor şi Telecomunicaţiilor No. 20.064/939

ABONAMENTE CAPITALA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei
Str. Const. Mille 14
Tel. 5.28.90.

UNIVERSUL

ABONAMENTE PROVINCIA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei din capitalele raioanelor

Apare sub conducerea unui comitet

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10.

Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

PURTĂTORII UNUI MĂREŢ TEZAUR DE INVĂŢĂMINTE

De mai multe zile avem în mijlocul nostru oaspeţi a căror prezenţă constituie pentru noi în acelaş timp o cinste şi un mare sprijin. O delegaţie de fruntaşi ai agriculturii sovietice vizitează gospodării colective, S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat din diferite regiuni ale ţării.

Cine sunt aceşti oameni?

Fără exagerare, putem vedea în fiecare un inovator, un maestru al recoltelor bogate, al creşterii ştiinţifice a vitelor sau al mecanizării agriculturii. Uniunea Sovietică este azi recunoscută în lume ca ţara cu o agricultură fără precedent în ce priveşte gradul ei înalt de productivitate şi mijloacele moderne de muncă. Acolo ştiinţa agrotehnică s'a înfrăţit cu practica ţărănimii eliberate de sub orice exploatare şi care munceşte într'un chip cu totul nou: adică cu privirea aţintită nu sus către „sfânta ploale" care vine sau nu vine, ci către indicatoarele maşinilor agricole complexe. Ţărănimea sovietică, unită în colhozuri, şi-a creat o viaţă incomparabilă faţă de viaţa ţărănimii din orice altă ţară. Munca agricolă şi-a pierdut în Uniunea Sovietică caracterul tradiţional primitiv, de muncă istovitoare. Acolo s'a uşurat considerabil munca omului pe ogor şi în acelaş timp ţara capătă recolte uriaşe care nu sunt de conceput decât în cadrul superioarei agriculturi socialiste.

După aproape douăzeci de ani de străduinţe s'a creat în ţara marilor noştri prieteni o asemenea agricultură. Ei au făcut totul cu mâinile şi priceperea lor. Nu au fost ajutaţi de nimeni.

Noi am pornit pe acelaş drum. Vrem să avem o agricultură care să dea suficiente cereale ţării, vrem să desvoltăm pe baze ştiinţifice creşterea vitelor, vrem să dotăm în massă agricultura cu maşini moderne şi să uşurăm astfel munca ţăranului, ridicând totodată productivitatea ei. Şi pentru aceasta trebue răgaz. Dar nu un răgaz aşa de mare ca acela de care au avut nevoie prietenii sovietici. Aceasta mulţumită lor. În adevăr, noi nu ne desvoltăm agricultura având la dispoziţie numai şi numai mâinile şi priceperea noastră, ci beneficiem din plin de îndreptarul pe care-l oferă experienţa sovietică — în agricultură şi în toate celelalte domenii, fără excepţie. Acesta este un mare bine pentru noi şi el se simte cu multă intensitate în agricultură. Aici moştenirea este deosebit de grea, şi aceea de pe ogoare şi din gospodăria mizeră a ţăranului exploatat atâţia ani şi ani şi aceea a deprinderilor vechi de muncă, sintetizate în expresia „a sgâria pământul".

Aerul proaspăt al experienţei agriculturii sovietice — agricultură căreia îi aparţine viitorul — face mult bine agriculturii şi ţărănimii noastre muncitoare.

Un curent din aerul acesta proaspăt este purtat acum până pe meleagurile noastre de către delegaţia agricolă sovietică. Cât de mult învaţă ţăranii, muncitorii agricoli şi specialiştii noştri din acest contact! Este aici, în mijlocul nostru, în cuvinte vii şi îndrumări personale, tot tezaurul de învăţăminte acumulat de ţărănimea sovietică după două decenii de experienţă colhoznică. Se adaugă experienţa staţiunilor de maşini şi tractoare şi a sovhozurilor.

Este de întrebat: au primit înainte vreme un asemenea ajutor ţărănimea noastră şi ţara noastră? Câţi nu i-au făcut declaraţii de dragoste, ba au poftit-o şi cu căluşari şi expoziţii idilice? Dar nici dela Washington, nici dela Londra, Paris sau Berlin n'a venit un ajutor real pentru munca ţărănimii noastre. Nici n'aveau interesul acei domni, şi nici n'aveau ce să ne înveţe fiindcă agricultura capitalistă nu admite cultivarea ştiinţifică raţională a pământului, nici uşurarea muncii omului, nici întărirea gospodăriilor celor ce muncesc pe ogor.

Numai agricultura sovietică şi oamenii ei ne pot da asemenea învăţătură. Numai ei ştiu. Dela ei pot şi trebue să înveţe ţăranii din lumea întreagă, bineînţeles după ce vor fi căpătat posibilităţile pentru scuturarea jugului exploatator la sate. Ţărănimea noastră muncitoare a căpătat libertatea deplină de a construi viaţa sa după cum şi-o doreşte, adică pe zi ce trece mai îndestulată, cu muncă neistovitoare şi productivă. Noi am făcut progrese mari şi agricultura de azi începe foarte serios să nu mai semene cu cea de ieri. Aceasta se datoreşte covârşitor de mult experienţei sovietice şi ajutorului sovietic.

În al doilea rând, oamenii sovietici sunt aceia care n'au interesul să ţină doar pentru ei învăţămintele activităţii lor, ci ni le pun prietenește la dispoziţie. Dela unul din conducătorii guvernului sovietic, mareşalul Voroşilov, a pornit, doar, zilele trecute, îndemnul către ţărănimea noastră muncitoare: „Trebue să munciţi în aşa fel ca să aveţi multă pâine".

Ne deschide marile perspective ale belşugului — acest îndemn. El este întărit de ajutorul practic al minunaţilor colhoznici, muncitori agricoli şi specialişti sovietici care se apleacă cu atenţie prietenească asupra uneltelor agricole româneşti, cercetând cum sunt revizuite şi pregătite de muncă, sau privesc bobul de grâu dând sfaturi agrotehnice care pentru ţăranii noştri sunt căi către belşug, sau povestesc din experienţa lor bogată în domeniul îngrijirii vitelor, despre viaţa în colhoz, despre cele mai bune metode pentru organizarea muncii şi atâtea altele.

Poporul nostru întreg, care a avut parte în trecut, atâta amar de veacuri, doar de silnicii, cotropiri şi jaf, priveşte cu emoţie şi recunoştinţă către reprezentanţii ţării eliberatoare, sprijinitoare şi prietene. Pătruns de un fierbinte internaţionalism, poporul este hotărît să meargă mai departe sub razele puternice ale prieteniei cu Uniunea Sovietică şi urează popoarelor înrobite să poată înlătura cât mai repede pe guvernanţii trădători care oferă teritoriul Franţei cismelor lui Eisenhower, sau teritoriul Iugoslaviei paşilor de fiară rapace ai lui Harriman, singurul fel de vizitatori pe care înţeleg să-i trimită miliardarii şi milionarii de peste ocean.

Teodor Gheorghiu

Preşedintelui Republicii Democrate Vietnameze HO CI MINH

Cu prilejul celei de a 6-a aniversări a înfiinţării Republicii Democrate Vietnameze, în numele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, al poporului român cât şi al meu personal vă transmit călduroase felicitări şi vă urez izbândă deplină în lupta de eliberare pe care o duceţi împotriva cotropitorilor imperialişti, pentru victoria în întreaga lume a forţelor păcii în fruntea cărora se află marea prietenă a popoarelor noastre Uniunea Sovietică.

Prof. Dr. C. I. PARHON

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române

Ministrului Afacerilor Externe al Republicii Democrate Vietnameze

HOANG MINH GIAM

Cu prilejul celei de a 6-a aniversări a proclamării independenţei naţionale a Republicii Democrate Vietnameze înfăptuită în urma înfrângerii imperialismului japonez de către invincibila Armată Sovietică, vă transmit călduroase felicitări.

Poporul român urează poporului vietnamez noui succese în lupta sa dreaptă împotriva imperialiştilor invadatori, pentru apărarea libertăţii patriei sale şi a păcii.

ANA PAUKER

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Române

Tineretul muncitor din Patria noastră a participat activ la acţiunea pentru strângerea de pe ogoare a spicelor rămase în urma secerişului

Traducând în fapt sarcina trasată de Hotărîrea Partidului şi a Guvernului privind strângerea recoltei, de a nu lăsa nici un spic să se irosească, tineretul muncitor, pionierii şi şcolarii, au răspuns cu elan la chemarea C.C. al U.T.M. pentru a strânge de pe ogoare spicele rămase în urma secerişului.

După ultimele date centralizate s'au strâns: 501.772 kg. boabe de grâu cantitatea depăşind cu mult pe cea strânsă anul trecut. În această acţiune au fost antrenaţi 259.493 de tineri, pionieri şi şcolari. S'au evidenţiat în mod deosebit tinerii din regiunile: Gorj, unde s'au strâns 59.270 kg. grâu, Dolj, 37.802 kg., Bucureşti, 34.249 kg., Mureş, 32.996 kg. şi Cluj, 32.300 kg.

Pe lângă aceasta, 175.355 tineri au fost mobilizaţi să ajute gospodăriile de Stat şi gospodăriile agricole colective pentru a termina secerişul la timp.

Deasemeni, învăţând pe tineri să ţină mereu trează vigilenţa faţă de orice încercare de sabotaj a duşmanului de clasă, organizaţiile de U.T.M. au mobilizat 46.900 tineri care au făcut de pază pe câmp, la holde şi la arii.

Ajutând munca de treeris, 5.744 tineri au fost delegaţi şi socotitori la batoză, iar alţi 4.702 tineri au însoţit dela arii până la bazele de recepţie convoalele de care încărcate cu cereale cuvenite drept cotă Statului.

DESCHIDEREA SESIUNII CONSILIULUI UNIUNII INTERNAŢIONALE A STUDENŢILOR

VARŞOVIA, 1 (Agerpres). — TASS transmite:

La 31 August s'a deschis la Varşovia sesiunea Consiliului Uniunii Internaţionale a Studenţilor. La sesiune participă 111 delegaţi, 102 observatori şi 38 oaspeţi din 76 ţări. FMTD a trimis la sesiune o numeroasă delegaţie în frunte cu secretarul general, Jacques Denis.

Sesiunea Consiliului a fost deschisă de preşedintele UIS, Josef Grohman. Eugenia Krasowska — ministru adjunct al învăţământului al R. Polone, a salutat pe participanţii la sesiune în numele guvernului polonez. In cuvântarea sa, ea a vorbit despre condiţiile de viaţă şi de studii ale tineretului polonez precum şi despre puternica desvoltare a învăţământului superior în Polonia Populară.

Secretarul general al FMTD, Jacques Denis, a adus salutul Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat.

Preşedintele Uniunii studenţilor polonezi, Majhszak, a salutat pe delegaţii în numele studenţilor polonezi.

Delegaţia a adoptat apoi în unanimitate ordinea de zi, care cuprinde următoarele cinci puncte: activitatea şi sarcinile UIS în lupta pentru nevoile şi interesele studenţilor; rezultatele celui de al treilea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor şi ale celei de a XI-a ediţii a Jocurilor Mondiale Universitare de Vară dela Berlin; raportul Comisiei de validare; alegerea organelor de conducere; raportul comisiei de revizuire.

Preşedintele UIS, Grahman, a prezentat raportul cu privire la punctul 1 al ordinei de zi.

GRUPUL DE COLHOZNICI SOVIETICI VIZITEAZĂ REGIUNEA BUCUREŞTI

Grupul de fruntaşi ai agriculturii sovietice a vizitat gospodăriile agricole de Stat şi gospodăriile agricole colective din regiunea Bucureşti, interesându-se îndeaproape de mersul muncilor agricole de recoltare, precum şi de pregătirile ce se fac în vederea campaniei însămânţărilor de toamnă. In clişeu: Membrii delegaţiei sovietice, în vizită la gospodăria agricolă colectivă din comuna Pârlita-Vasilaţi, regiunea Bucureşti.

Şase ani dela infrângerea Japoniei militariste

Acum şase ani, datorită intervenţiei hotărîtoare a Armatei Sovietice, Japonia militaristă a capitulat. Cu aceasta a luat sfârşit cel de al doilea război mondial prin zdrobirea completă a agresorilor atât în Europa cât şi în Asia. Pacea pentru care au luptat şi căzut zeci de milioane de oameni a fost salutată cu imensă bucurie de toate popoarele lumii. Timpul a dovedit însă că uneltitorii de noi războaie nu au depus armele. Locul agresorilor înfrânţi l-au luat imperialiştii americani şi englezi.

Similitudinea scopurilor pe care le urmăresc astăzi imperialiştii americano-englezi cu scopurile fascismului german şi militarismului japonez s'a tradus în perioada de după război prin încălcarea grosolană şi premeditată a acordurilor internaţionale încheiate la Cairo, Yalta şi Potsdam.

Acordurile susamintite, concretizau în texte precise obligaţiile pe care şi le asumau în faţa popoarelor marile state participante la lupta împotriva fascismului german şi militarismului japonez, în vederea organizării unei păci democratice şi trainice în lume.

Dar Statele Unite ale Americii visând cucerirea dominaţiei mondiale, visând adică să reediteze pe scară încă şi mai largă aventura hitleristă în Europa şi a Japoniei militariste în Asia au trecut la renaşterea accelerată a forţelor fasciste în Germania Occidentală şi Japonia şi a armatelor germană şi japoneză.

In locul unei Germanii democrate şi iubitoare de pace şi a unei Japonii demilitarizate s'au creat, datorită politicii agresive a imperialismului american, atât în Japonia cât şi în Germania Occidentală noi şi periculoase focare ale unei viitoare agresiuni.

Dorind să accelereze încă şi mai mult pregătirile de război guvernul american cu neruşinarea caracteristică agresorilor vrea să dea o bază „legală" politicii sale faţă de Japonia. In acest scop el a elaborat proectul unui tratat de pace separată cu Japonia, dupăce în prealabil a respins toate propunerile Uniunii Sovietice şi Republicii Populare Chineze în vederea încheerii unui tratat de pace multilateral în conformitate cu acordurile internaţionale în vigoare.

Prin tratatul american se urmăreşte: îndepărtarea Republicii Populare Chineze dela participarea la aşa numita conferinţă de pace dela San Francisco deşi este cunoscută contribuţia excepţională a poporului chinez la înfrângerea agresorilor japonezi; se urmăreşte deasemeni perpetuarea ocupaţiei americane din Japonia, ocuparea mai departe a insulei chineze Taiwan, smulgerea unor teritorii japoneze şi anexarea lor de către Statele Unite; în sfârşit toate garanţiile pentru crearea unei Japonii democrate şi iubitoare de pace sunt date uitării şi armata japoneză este refăcută cu repeziciune pentru a servi ca o armată de mercenari scopurilor agresive ale imperialismului american în Asia.

In dosul acestui aşa zis tratat de pace se profilează clar o alianţă militară între Statele Unite şi Japonia, alianţă care se sprijină în Japonia pe cercurile reacţionare revanşarde, pe criminalii de război reabilitaţi de gauleiterii americani ai Japoniei.

De aici şi rezistenţa hotărîtă a popoarelor Asiei ca şi a tuturor popoarelor lumii faţă de planurile de război ale Statelor Unite în Extremul Orient şi respingerea de către popoare a proectului american de tratat de pace separată cu Japonia. De aici refuzul a numeroase state asiatice printre care şi India de a participa la „lucrările" conferinţei dela San Francisco.

Complotul împotriva păcii pus la cale de guvernul american în Extremul Orient nu va reuşi. Cârdăşia imperialiştilor americano-englezi cu resturile fascismului în Germania şi Japonia, demonstrează slăbiciunea aţâţătorilor la război şi îi condamnă la o totală înfrângere.

Soarta împărtăşită acum şase ani de Japonia militaristă să fie un avertisment pentru cei care au pornit cu inconştienţa criminală pe drumul lipsit de glorie al agresiunii.

INSEMNĂRI

BUCHILE

Pe moş Ciuciubotcă îl cunoaşte întreg cartierul. Cu piciorul lui de lemn bocăneşte pe drum şi de îndată ce se aude pocănitul rar se ciulesc urechile copiilor de după uşi. Căci moş Ciuciubotcă e bun prieten al copiilor. Ei l-au poreclit aşa. Cândva îl chema Pârvu sau Stanciu. Acu nici el aproape că nu mai ţine seamă de numele-i adevărat. Copiii i-au spus Ciuciubotcă, părinţii, învăţând a-l cunoaşte din spusele copiilor i-au zis la fel şi până şi poştaşul, care nu-l calcă decât rareori, unul dintre puţinii care ştiu cine e Stanciu sau Pârvu — care i-o fi numele — de pe strada cutare, când îi aduce vreo scrisoare, rătăcită aducere aminte dela o rudă îndepărtată, tot moş Ciuciubotcă îl strigă.

Moş Ciuciubotcă are o meserie. Copiii spun: e cismar, părinţii însă n'au chiar atâta încredere în meseria învăţată la tinereţe, pe apucate, cu ucenicie de ani la vreun meşter darnic în scatoalce. Dar pentru bătut un flec, pentru făcut o cusătură sau pus un petec la încălţămintea atât de mult muncită a copiilor e bun moş Ciuciubotcă. Dacă s'a rupt cataraama sandalei, sau roade vreun cui în pantofi, dacă s'au tocit cuiele şi talpa „cere de mâncare", moş Ciuciubotcă e meşter de toate: le crege de parcă n'ar fi fost nici când stricate.

Şi apoi chiar clei pentru smeu şi capete de sfoară, unde poţi găsi mai bine ca la el? Ba chiar o mână îndemânatică la lipit spetezele subţiri de pe margini şi cele în cruce din mijloc.

La toate îi meşter moşul numai un lucru nu ştie: să scrie şi să socotească. Iar de citit nici buche. Pufăind din luleaua-i bătrână nu odată s'a învârtit plin de sfioasă şi mormăitoare curiozitate în jurul tinerilor lui prieteni adânciţi în citirea vreunei cărţi.

Pricepi tu ce scrie aici? Întreba el arătând spre semnele negre înşirate pe hârtie. Cum nu? Iacă, scrie aici... şi Tudor Vladimirescu cu pandurii săi...— Dar unde scrie „Tudor"? — Asta de aici înseamnă „Tudor" şi dincoace „Vladimirescu"... — Ei, că deştept mi-oi mai fi tu, îşi lua seama moşul. Mare lucru să ştii a sloveni... Şi se îndepărta pufăind luleaua cu ascunsă pismă faţă de ştiinţa celor mici.

Anul trecut, cam tot pe vremea asta, trecuse şi pe la el o învăţătoare dela o şcoală din cartier împreună cu un funcţionar înalt şi prietenos. Au bătut la poarta lui şi i-au spus că fac un „recensământ". Moş Ciuciubotcă sta, ca deobicei, pe scăunaşul lui cu trei picioare iar în jurul său, liotă, copiii cartierului.

Nici până azi nu ştie moş Ciuciubotcă dece s'a supărat atunci, când cei doi veniţi să facă recensământul l-au întrebat dacă ştie sau nu ştie carte. Poate de anii lui bătrâni, poate de ruşinea copiilor din jur, cine ştie dece, un drac de mândrie fără rost şi-a scos capul şi l-a împuns în inimă. — V'aţi găsit şi voi întrebare, a ocolit moşul mânios răspunsul: Şi ce-i a şti carte? Mare lucru? Iaca ştiu, că n'oţi fi numai voi învăţaţi...

Oamenii aceia au plecat, miraţi de supărarea lui. Moşul nu i-a mai văzut nici a doua zi, nici peste o săptămână. Dar rămăsese cu o amăreală în suflet oridecâte ori se gândea la ei. — Ce-or fi vrut? gândea el. Am auzit că pe cei neinvăţaţi i-o pune în bănci cu copiii, să-i facă de râs. Apoi, n'o să-şi facă nimeni râs de mine, pufăia el.

Dar parcă şi un cui i se înfipse în inimă şi nu-i mai da pace: „Şi ce dacă-s bătrân? — îl tot bătea un gând. — Am auzit pe alţii că s'au apucat la bătrâneţe de au învăţat limbi străine şi tot n'a râs nimeni. O fi mai ruşine a învăţa decât să merg prin vecini să-i rog să-mi citească scrisorile sau să-mi spună ce mai e pe lume?"

Nu ştiu ce-a fost, ce n'a fost în inima moşului. O fi auzit şi el de atâţia câţi au învăţat carte, bătrâni sau mai tineri care n'au putut s'o facă altădată. Sau l-o fi ros necazul că i-a lăsat pe cei de anul trecut să plece dela poarta lui, când veniseră să-l înveţe de bine. Nu ştiu. Ceeace ştiu e că de câteva zile mă aşteaptă zilnic în faţa porţii şi salutându-ne, ca nişte vechi cunoştinţe ce suntem moşul reia aceeaşi frază a unei discuţii purtate mai demult, de parcă gândul şi-ar toarce în mintea lui neîncetat firul — şi spuneaţi că or să vină ăi cu „recesământul" celor fără carte şi anul acesta?

— O să vină, moş Ciuciubotcă, dece să nu vină? Că doar mai sunt analfabeţi şi toţi pot să înveţe carte.

— Dar dacă le-am spus anul trecut că ştiu carte, n'or fi supăraţi pe mine? Că mi-am luat seama, mândria mea fu cum îi capra: răioasă, dar tot cu coada sus. Acu aş vrea să învăţ şi eu literele. Fie şi la bătrâneţe... să nu-şi mai râdă copchiii de mine...

★

Puternică şi nesecăluită dorinţă de învăţătură e în popor. Au încercat trecutele regimuri să o înfrângă, să ţină poporul în întunerec. Dar a fost deajuns ca raze de soare să încălzească pentruca sămânţa dorinţei de a şti să încolţească până şi în inima bătrânului Ciuciubotcă.

Şi această neînfrântă putere ce înfloreşte şi dă rod, dăruie ţării noastre nezăgăzuite înfăptuiri, rezumate în faptele care înseamnă viaţa noastră cea nouă, socialismul.

Ancuţa Maican

„Fără îndoială, Internaţionala Socialistă" este urmaş firesc al Internaţionalei a II-a, care a fost o agentură internaţională a burgheziei în mişcarea muncitorească".

(Din articolul lui O. Kuusinen publicat în ziarul Pravda)

GLASUL MARELUI POPOR IUBITOR DE PACE

Articol de fond publicat în ziarul „Pravda"

Pe întreg cuprinsul ţării noastre s'a răspândit ştirea despre rezoluţia plenarei Comitetului sovietic pentru apărarea păcii cu privire la organizarea în U.R.S.S. a campaniei pentru strângerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Din oraşe şi sate sosesc ştiri arătând că muncitorii, ţăranii, oamenii ştiinţei şi culturii — toţi oamenii sovietici aprobă în unanimitate rezoluţia Comitetului sovietic pentru apărarea păcii şi declară că sprijină întru totul Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri. Oamenii muncii din Uniunea Sovietică confirmă încă odată hotărîrea lor de a apăra cu toate forţele, sub conducerea partidului lui Lenin-Stalin, cauza păcii şi a securităţii popoarelor, îşi manifestă odată mai mult devotamentul nestrămutat faţă de marele stegar al păcii, tovarăşul Stalin.

Privim înainte cu încredere şi curaj, spune Lidia Korabelnicova, şefă de brigadă la fabrica „Comuna din Paris" (Moscova); nu ne pot intimida niciun fel de uneltiri ale aţâţătorilor la război. Cunoaştem bine forţa noastră, forţa milioanelor de oameni sovietici, constructori ai comunismului. Cunoaştem forţa înţeleptului şi invincibilului nostru Partid Bolşevic, crescut de Lenin şi Stalin. Noi ştim: pe noi ne călăuzeşte spre comunism marele Stalin.

Fiecare om sovietic este mândru de faptul că Patria noastră păşeşte în avangarda luptei pentru pace. Luând cuvântul la adunarea muncitorilor uzinei „Transsignal" din Kiev, stahanovistul Trofin Sevcenko a spus:

Milioane de oameni simpli din întreaga lume îşi îndreaptă privirile cu speranţă spre U.R.S.S., spre marele stegar al păcii, tovarăşul Stalin. Suntem fericiţi că poporul nostru sovietic se află în primele rânduri ale luptătorilor pentru pace. Toţi oamenii sovietici vor semna cu mare însufleţire Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri.

Statul socialist sovietic este bastionul neclintit al păcii, crainicul neobosit al luptei pentru o pace trainică, pentru prietenie între popoare. Oamenii muncii din toate ţările îşi îndreaptă privirile cu dragoste şi speranţă spre puterea sovietică iubitoare de pace, văzând în ea pe bună dreptate stegarul credincios al politicii de pace, luptătorul inflexibil împotriva aţâţătorilor la război imperialişti.

„Întreaga lume — arată tovarăşul Stalin — a avut posibilitatea de a se convinge nu numai de puterea Statului Sovietic, ci şi de caracterul just al politicii sale, întemeiată pe recunoaşterea egalităţii în drepturi a tuturor popoarelor, pe respectarea libertăţii şi independenţei lor. Nu există niciun motiv de îndoială că Uniunea Sovietică va fi şi pe viitor credincioasă politicii sale, o politică de pace şi securitate, o politică de egalitate în drepturi şi prietenie între popoare".

Masele populare văd că politica de pace dusă în mod consecvent de Uniunea Sovietică asigură omenirii o pace adevărată, colaborarea paşnică şi prietenia între popoare.

Imperialismul nu poate trăi fără violenţă şi jaf. Miliardarii şi milionarii sunt setoşi de un nou război, văd în acesta o sursă pentru a obţine supraprofituri, un mijloc de jefuire a altor popoare. In scopul îmbogăţirii magnaţilor capitalului financiar din Statele Unite, Anglia, Germania, Japonia şi alte ţări, imperialiştii au organizat primele două războaie mondiale. In numele aceluiaşi scop criminal, bandiţii imperialişti ai Americii au declanşat războiul de jaf în Coreea şi împiedică în fel şi chip reglementarea paşnică a chestiunii coreene. Construind în toate părţile lumii baze militare, înghebând blocuri militare agresive, militarizând Germania Occidentală şi Japonia, cercurile conducătoare imperialiste ale ţărilor blocului americano-englez se străduesc să târască întreaga omenire într'un nou război mondial.

Politicii imperialiste de jaf şi înrobire, de agresiune şi războaie i se opune politica principial diferită a Uniunii Sovietice — politica păcii şi securităţii, a egalităţii în drepturi şi a prieteniei între popoare. Uniunea Sovietică n'a pus niciodată şi nu pune niciun fel de piedici în calea apropierii între popoare. Statul Sovietic nu a ameninţat niciodată şi nu ameninţă vreo ţară sau vreun popor.

Statul Sovietic desfăşoară cu toată amploarea construcţia civilă paşnică, înaltă grandioasele staţiuni hidroelectrice şi canale, traduce în viaţă planul de transformare a naturii. Numai o ţară cu adevărat interesată în pace, care înfăptueşte o adevărată politică de pace, poate să desfăşoare o muncă constructivă atât de uriaşă. Munca paşnică creatoare asigură tuturor cetăţenilor ţării noastre ridicarea necontenită a nivelului lor de trai.

Toţi oamenii sovietici sunt profund devotaţi cauzei păcii. Poporul nostru de multe milioane este unit în năzuinţa sa de stabilire a unei păci trainice, de înlăturare a primejdiei unui nou război. Sprijinirea deplină şi necondiţionată de către toate popoarele ţării noastre a politicii de pace a Guvernului Sovietic constituie o mărturie a unităţii moral-politice indestructibile a societăţii sovietice, un indiciu al puterii statului socialist

(Continuare în pag. 4-a)